

Εἰς τὸ σῶμα σου πῦρ καὶ τὸν λαὸν τοῦτον ἐν ἑσέ. καὶ καταφθί-
νῶσι· ἰδοὺ ἐγὼ ἐπέμψω ἐφ' ὑμᾶς ἕνος πύρρωθεν οἰκοίη λέ-
κε. ἕνος οὐ οὐκ ἀποστήλας φωνῆς αὐτοῦ ἀντί τ' οὐ βωήσεις διὰ τὸ
ἀγὸ γλαυκόν. πάντες φησὶν ἰσχυροί· ἴσως διὰ τὰς πλημμελίαις
καὶ καλέδονται τὸν θρισμὸν ὑμῶν καὶ τοὺς ἄρβυς ὑμῶν· καὶ καλέδον-
ται τοῖς ὑγίοις ὑμῶν καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν· καὶ καλέδονται τὰ πόδια
ὑμῶν καὶ τοὺς μύσους ὑμῶν· καὶ καλέδονται τὰς ἀμνηστῶνας ὑμῶν
καὶ τὰς σκεδάνας ὑμῶν· καὶ ἀγνώσοιται τὰς πόδας τὰς ἰσχυροὺς ὑμῶν
ἐφ' αἷς ὑμῶν ἐπὶ πέθαι ἐπ' αὐταῖς, καὶ ἐν ῥομφαίᾳ ἄσσονται· καὶ τὸ
ἐν πῦρ σιμίαις σιμομένων εἰρημένον· ἐπιδοῦν ἐπέμψω καὶ οὐχ ὑπὸ
κοίτατε· καὶ ἐξέτινον λόγους καὶ οὐ προσείχεται· ἀλλὰ ἀκέρω
ἐπιπέτε εἰς μάς βουλῆς· τοῖς δὲ ἐμοῖς ἐλέχοις οὐ προσείχεται, βιγροῦ
πῆλ' ἢ ἡμεῖς ἀπώληα ἐπιγῆσθαι· ἐπιχρῶμαι δὲ τῷ ἴνα ἂν
ἐπιχρῆται ὑμῖν ὄλεθρος· καὶ ὡσαύτ' ἀφίηται ὑμῖν ἄφρω θόρυβος·
ἀλλ' ἴαυλα μὲν δὴ ταῦτ'· ἡμεῖς δὲ καὶ ἐλὶ ἀναμψοῖς ἐθήκημεν ἡμῶν
ἀπόνοιαν ἰσχυροὺς ἡμῶν καὶ ἀσπράφους πόλης ἀνοικοδο-
μοῦμεν ἀμαχάνως ἡμῶν ἐπιμῆως· ὡς ἵκανον ἐν τῷ θεῷ ἡμῶν
τὴν ἀφῆσαν πορῆσασθαι· ἡμῶν ἴσως δὲ ἡμῶν ἀμαχίσαται
ἡμῶν ἡμῶν ἀνακαθῆσθαι· μεθόχως ἀνακαθῆσθαι τῶν παθῶν ἀνε-
χόμενοι· ἡμῶν ὄθεν βόσκοντες τῶν βιούτων καὶ τῶν ζωοῦ φησὶ.